

Στην χώρα της Αρ(λ)ούμπας!

*«Πήγαν τα ποτάμια παραπονεμένα
κι είπαν της θαλάσσης: φέρνουμε σ' εσένα
όλα μας τα πλούτη, όλη την ζωή μας!
Και για πληρωμή μας, συ τι μας χαρίζεις;
Παίρνεις τα νερά μας και μας τα αλμυρίζεις»!!
(Γ. Δροσίνης, 1859-1951)*

☞ Την χώρα όπου «ανθεί φαιδρά πορτοκαλέα» την γνωρίζετε και την ζείτε, καλά και καθημερινά, ως χώρα της Αρλούμπας και της Αρπαχτής, αφού και ο ίδιος ποιητής Γ. Δροσίνης στο ποίημά του «Η πατρίδα μας» την περιέγραψε επακριβώς και ως εξής: *«Την μακρινή πατρίδα μου πριν η σκλαβιά πλακώσει, την δόξαζε η παλικαριά, τη φώτιζε η γνώση»!* Τότε και κάποτε!

☞ Την χώρα της Αρούμπας όμως την γνωρίζετε; Μην πείτε όχι διότι θα διαψευσθείτε από τα καθημερινά δελτία τιμών συναλλάγματος του ευρώ για το Φλορίνι της Αρούμπας με τα διακριτικά του παγκοσμίως ως «AWG», όπως και από την πληθώρα των διαφημίσεων να την επισκεφθείτε αεροπορικώς, και «σχεδόν τζάμπα», αφού δεν ξεπερνούν τα 1000 ευρώ τα αεροπορικά εισιτήρια και ούτε τις 5000 ευρώ η πενθήμερη διαβίωση στα γιγαντιαία και υπερπολυτελή ξενοδοχεία της Σάντα Κρουζ και της Οράνιενστατ των 180 τετραγωνικών χιλιομέτρων έκτασης του νησιού της και των περίπου 100.000 κατοίκων της, κάπου πάνω από την Βενεζουέλα και πολύ κάτω από την Κούβα.

«Αυτά είναι για τους πλουσίους» θα πείτε και όχι για μας τους φτωχούς και πετσοκομμένους από τα αμέτρητα μέτρα των μέτρων για να σας θυμίσω ότι, όλοι σας και μία γενιά πριν από τα σημερινά «μέτρα των μέτρων» δεχθήκατε και ασχοληθήκατε στη χώρα της Αρλούμπας εδώ με την όποια Αρούμπα εκεί, που σας «πάσαρε» ως «εθνική σας υπόθεση» και πρώτιστο μέλημα του βίου σας ο κάθε «σωτήρας και προστάτης» σας!

«Αδύνατον», θα ξαναπείτε! *«Εμείς οι Έλληνες είμαστε ξύπνιοι και καλά συνειδητοποιημένοι στην πρόοδο της ελευθερίας και δημοκρατίας μας. Τα ξέρουμε όλα και δεν είμαστε πρόβατα»!*

Αυτά και άλλα πολλά, της γενικής Αρλούμπας που μας διακατέχει μόνιμα, θα δούμε στην πράξη, για να τα συγκρίνουμε με την σημερινή Αρούμπα των Διεθνο-Επιχειρηματιών της.

Θυμόσαστε, μήπως, στις αρχές της δεκαετίας του 1980, μία κάποια και κάπου Νικαράγουα, με τον «καταπιεσμένο» λαό της, που ο κάθε Έλληνας ήταν υποχρεωμένος, από δοτούς και «συνειδητοποιημένους» τελάληδες, να κοιμάται και να ξυπνάει με τις αυξημένες και καλά καλλιεργούμενες «ευαισθησίες» του για την χώρα αυτή, εκεί κοντά στην Αρούμπα, αλλά «στου διαβόλου την μάνα» για τους Έλληνες;

Μήπως θυμόσαστε τι ακριβώς συνέβαινε τότε στις περισσότερες χώρες της Λατινικής Αμερικής, ειδικά της Καραϊβικής και Κούβας, μέχρι της «γκρίζας» βραχονησίδας και φλεβών πετρελαίου και χρυσού της κάθε εκεί Αρούμπας και τι συνέβαινε εδώ στην χώρα της μόνιμης Αρλούμπας;

Θα βοηθηθεί σίγουρα η αδύνατη μνήμη των πολύ «συνειδητοποιημένων» από τα επόμενα: Θυμόσαστε, μήπως, ποιοι και γιατί έστησαν τις «Ολυμπιάδες Τραγουδιού» τότε και που τώρα, λέγονται «Eurovision» με στημένες «νίκες» Ασιατών της βίβλου και του Κορανίου, μέχρι και τέως χωρών της μακαρίτισσας Σοβιετικής Ένωσης;

Μήπως τούτη εδώ, η άγνωστη νησίδα, Αρούμπα της «Αγίας Κρούζ» και «πρωτεύουσας» ως «Ουρανούπολης» (Οράνιενστατ), με γλώσσα της την μωσαϊκή «παπιαμένο» και «Συνταγματική Μοναρχία» την Ολλανδική, «τάπωσε και νίκησε» τραγουδιστικώς και ως «αηδόνι» την Ελλάδα μέσα στην Αθήνα και όλη την διεθνή «καλλιτεχνία» των «ηττημένων» ... καρακαζών;

Κάπως «χοντροκομμένα» δεν μοιάζουν όλα αυτά;

Συνέβησαν, όμως και δια χειροκροτημάτων «προβάτων» στην Αθήνα και σε διεθνή Ολυμπιάδα τραγουδιού, κατά την αμέσως προηγηθείσα, του -τότε- «πόνου των Ελλήνων» για την κάθε Νικαράγουα, δεκαετία του 1970, με όχι απλή συμμετοχή της «κατακτημένης και αγωνιζόμενης να ελευθερωθεί» Αρούμπα, αλλά και θριαμβευτικώς... Νικήτριας!

Περί διεθνομαγειρεμάτων, για τις αρπαγές και κατοχές υπόγειου και υπέργειου πλούτου, επρόκειτο, πίσω και κάτω από χειροκροτήματα ανύποπτων και διεθνείς... διακρίσεις!

Δεν αμφισβητείται εδώ η όποια καλλιτεχνική αξία της τότε Αντιπροσωπείας της «εξωτικής» μικρονησού αυτής.

Αμφισβητείται ο λόγος και σκοπός της προβολής αυτής δια του βολικού και πρόθυμου διεθνώς «πλυντηρίου» της Αθήνας. Δόλιοι και δαιμόνιοι λόγοι και σκοποί, που μεταξύ άλλων, «ξέπλυναν» τις εθνικές συνειδήσεις των εύπιστων Ελλήνων με τα πανέμορφα και αμέτρητα Νησιά τους, για να ψηφίσουν, επιλέξουν και χειροκροτήσουν ξένα, άγνωστα και μακρινά της όποιας και κάθε «εξωτικής» Αρούμπα, μέσα από την Αθήνα, αισθανόμενοι –κάποιοι- ως άλλοι Κροίσοι, «επισκέπτες και τουρίστες της»!! Σε στημένη «Ολυμπιάδα» ψήφισαν οι Έλληνες και... τσίμπησαν! Φαντάζεσθε να οργανωθεί ίδια «Ολυμπιάδα» στην σημερινή Αρούμπα και εκεί «στου διαβόλου τη μάνα» και να διακριθεί διεθνώς η Κέρκυρα ή η Κρήτη, ή η Κύπρος ή -γιατί όχι- η ... Θάσος; Όλα τα Νησιά μας έχουν «πετρέλαια και αέρια», πολύτιμα μέταλλα και... παραλίες!

Δεν ψήφισε όμως και ούτε έννοιωσε έτσι καμία Τρόικα, Δ.Ν.Τ., και Κυβέρνηση!

«Ποτάμια» λαού ψήφισαν και έδωσαν «όλα τους τα πλούτη» στην «ροή προς τη θάλασσα» και την καταστροφική αλμύρα της, αλλά κανένας δεν κατάλαβε ότι «κουβάλησε», μετά μεγάλης ευχαριστήσεως του μάλιστα, το γλυκό του το νερό στην «αλμύρα της θάλασσας» και έγινε ο ίδιος του «αλατιού», όπως είναι σήμερα.

Ας δούμε τώρα πως και γιατί «ξεφύτρωσε» και προβλήθηκε αυτή η μικρονησίδα Αρούμπα:

Αυτό το νησάκι, άγνωστο και παρθένο, εκεί στα αμέτρητα πολύνησα, μικρόνησα και μεγαλόνησα της Καραϊβικής θάλασσας, «ανακαλύφθηκε» -λέγουν οι πειρατές της Δύσης- περί το 1500 και αφού λεηλατήθηκε και κατασφάχθηκαν οι γηγενείς του από τους «ανακαλυπτές και εκπολιτιστές» του έγινε αρχικά και αυτό αποικία των τότε παντοκράτορων, στην πέραν του Ατλαντικού Ηπείρου, Ισπανών.

Ακολούθησε η εκεί σφαγή των Ευρωπαϊών πειρατών –«ανακαλυπτών» για την κατανομή της λείας και αρπαγής με νέους κατόχους του νησιού αυτού τους Γερμανούς αποικιοκράτες και μέχρι το έτος 1845, οπότε άλλαξε και πάλι χέρια «φιλανθρώπων» κατακτητών και περιήλθε στους Ολλανδούς για να τους μείνει το Ολλανδικό νόμισμα Φλορίνι, η «εσπεράντο» γλώσσα και η Βασιλική Μοναρχία της «πολυεθνικής» Ολλανδίας.

Αν τώρα διερωτάσθε για τους λόγους και πόνους τόσων κατακτητών και αλλαγών στο ασήμαντο και μικρό αυτό νησί, έναντι όλων των άλλων και μεγάλων, όπου και ποτέ δεν έλειψαν οι ίδιες σφαγές μεταξύ κατακτητών, πληροφορείτε ότι, όταν στην εδώ χώρα της Αρούμπας σφάζονταν οι Καπεταναίοι και πολυτετιμημένοι κλεφταρματολοί για το ροκάνισμα ψιχίων των πρώτων ληστροδανείων τραπεζιτών του Λονδίνου και γίνονταν τα ίδια σημερινά θέατρα αντίστοιχων «καπεταναίων» για υποθήκευση της χώρας, πριν ακόμα απελευθερωθεί με τα ίδια τότε «σωτήρια μέτρα», «σωτήρες και προστάτες» μέχρι και «επίσημης υποτέλειας, αποκλειστικά στην Αγγλία» κατά το έτος 1825, **το ίδιο έτος ανακαλύπτονταν φλέβες χρυσού στην Αρούμπα!!!**

Και βέβαια «δεν έπρεπε» να τις εξορύξουν οι τότε φιλογαλίζοντες και κατατεμαχισμένοι Πρώσοι, που δεν έφεραν ακόμη το όνομα ως Γερμανοί! «Έπρεπε» να πάρουν τα χρυσάφια οι Βορειοδυτικοί αυτών Αγγλοσάξωνες και ουσία πανίσχυροι Ολλανδοί, που μπέρδεψαν τόσο πολύ τις Αυλές και Μονάρχες τους, ώστε έφθασαν κάποτε να έχουν ίδιο και κοινό βασιλιά τους! Έτσι και με τις κοινές Αυλές και από τότε «Ιερές Οικογένειες» των θαλασσοκρατόρων-πλουτοκρατόρων ανασκάφθηκε το νησί, έρευσαν ποταμοί πλούτου στην τελική αποδέκτρια «θάλασσα» των θαλασσοκρατόρων της με αποτέλεσμα και ταχύτατα να μην μείνει ούτε ίχνος χρυσού! Έμειναν όμως πετρέλαια και αέρια, υφαλοκρηπίδες και ΑΟΖ., Βιομήχανοι Τουρισμού και παρόμοια του «πολιτισμού και της προόδου»!

Όταν και μετά το δεύτερο πόλεμο υποτάχθηκαν οι Ευρωπαίοι στους πάντα Νικητές τους Αμερικανούς, η Ολλανδική -και άλλων Ευρωπαίων βέβαια- παρουσία στα όλως ευαίσθητα νώτα τους, άρχισε να ενοχλεί. Και θα «έπρεπε» να κυλίσουν νέα ποτάμια λαού και με τα αγαθά τους, προς την «θάλασσα» των νεο-θαλασσοκρατών και πλανηταρχών, για να ... πνιγούν! Μέγα το

τέχνασμα αυτό του «έπρεπε» και «πρέπει», εφαρμοζόμενο πανγήϊνα και μόνιμα κάτω από το δίκαιο του ισχυροτέρου.

Δείτε το για να το συγκρίνετε με το πολλές φορές εφαρμοσμένο στην όποια και κάθε χώρα της Αρλούμπας: Δεν επιτίθενται πολεμικώς τώρα οι όποιοι παντοδύναμοι στους μικρούς, όπως έκαναν κάποτε οι τότε πανίσχυροι Αθηναίοι κατά των αδυνάτων -έναντί τους- Μηλίων (κατοίκων της νήσου Μήλου) για να τους υποτάξουν και να τους πάρουν τα... μήλα τους! («Μήλα» στην αρχαιότητα λέγονταν και ήταν τα... πρόβατα! Η Αθήνα δίδαξε όλες τις «Τέχνες» και οι «Καλοί Μαθητές» τις εκσυγχρονίζουν συνεχώς).

Εφαρμόζουν τώρα άλλες σύγχρονες τακτικές περί ελευθερίας, δημοκρατίας και παρόμοιες φούσκες, όπου «τσιμπούν» προθυμότατα τα «συνειδητοποιημένα... μήλα» στήνοντας στημένα «κράτη» κρατούμενων και «δημοκρατίες» διατεταγμένων και εμφυτευμένων!

«Φύτεψαν» λοιπόν και εδώ στην νησίδα αυτή, κάποιον δοτό «ελευθερωτή» και «σωτήρα», για να ξεσηκώσει τους πάντα «καλώς συνειδητοποιημένους» (αυτά τα «ψώνια» τσιμπούν ευκολότερα από τους μη «συνειδητοποιημένους») και ως πρώτο βήμα, του αλάνθαστου τεχνάσματος της «ροής» προς την «θάλασσα», εμφανίσθηκε ότι πέτυχε, η χρυσοληστευμένη νησίδα Αρούμπα, την **Αυτοδιάθεση** και **Αυτοδιοίκησή** της από την «μητρική» Ολλανδία την 29^η Δεκεμβρίου του 1954!!

Τότε και εκείνη την εποχή οι εκτός «ροής» χρυσού και λαφύρων ευρεθέντες Γάλλοι «έψηναν» τους Λατίνους για Νέες Νομισματικές Ενώσεις και Ευρωζώνες κατά των Αγγλοαμερικανών, με διμέτρωπα «παζάρια» των ολλανδικών... «Παλαντζών»! Κάτι παρόμοιο έγινε, με ποτάμια αίματος και στην Κύπρο, όπου «ξεπήδησαν» Αέρια και Πετρέλαια για τους Πλανητάρχες, αλλά «Τρόϊκες» για τους «ελεύθερους» Έλληνες Κυπρίους. «Οσονούπω» τα ίδια θα ξεφυτρώσουν και στην υπόλοιπη Αρλούμπα, με ποταμούς «ροής» προς την «θάλασσα» Δανειστών και Διεθνοληστών, οπότε θα γίνει η Αρούμπα της Μεσογείου θάλασσας.

Το επόμενο βήμα στην εκεί Αρούμπα το έκανε ο εκτελεστικός ΟΗΕ, που υπεραμυνόμενος της «ελευθερίας και δημοκρατίας» των «αγωνιστών» της «πίεσε τους κακούς Ολλανδούς» και έτσι στις **28 Οκτωβρίου 1981** (και όχι 1940) έγινε η Αρούμπα **«ελεύθερο κράτος»**!! Όσο «ελεύθερο» είναι και αυτό της Αρλούμπας!

Φαντασθείτε, δηλαδή, να «πιέζει» ο ΟΗΕ ή ο... Αφέντης του και να γίνεται ελεύθερο κράτος η Ίμβρος και η Τένεδος! Πως σας φαίνεται;

Δεν έγινε γνωστό αν προηγήθηκε της Αποφάσεως αυτής νέα Ολυμπιάδα τραγουδιού με νικήτρια και πάλι την Αρούμπα. Αυτό όμως μηδαμινή αξία έχει, αφού μόλις λίγα χρόνια πριν έγινε παρόμοια στην Αθήνα και ομοθυμαδόν ποτάμια Ελλήνων «συνειδητοποιημένων» επικύρωσαν και επισφράγησαν την στημένη «ροή» ώστε ως «χαζά παιδιά, χαρά γεμάτα», να συνεορτάζουν την ίδια ημέρα και κάθε **28^η Οκτωβρίου**, ταυτόχρονα δηλαδή στην χώρα της Αρλούμπας και στην χώρα της Αρούμπα, το μέγα και εθνοσωτήριό τους γεγονός της «νίκης» και «ελευθερίας», με τους Τούρκους, κατόχους και της Ίμβρου και της Τενέδου και της άλλης πανάρχαιης εκεί Ελλάδας του Πνεύματος και Δημιουργίας, να έπονται ένα 24ωρο και κάθε 29 Οκτωβρίου για την Εθνική τους γιορτή!!

«*Συμππτώσεις χωρίς καμία αξία*» θα σκεφθείτε, όπως ακριβώς και εκείνη του ίδιου έτους 1981 με «το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση και τον λαό στην εξουσία»!! Θυμόσαστε την... σύμπτωση;

«Ολυμπιάδα τραγουδιού» ήταν και αυτό, το τραγωδιακό «τραγούδι», όπως και όλα τα αμέτρητα άλλα, που ακολούθησαν και... έπονται!

Και δείτε τον λόγο και την αιτία:

Ποτάμια Ελλήνων ξεχύθηκαν για την «εξουσία και τον πλούτο» των δανεικών βέβαια, προς την αποδέκτρια και ίδια πάντα... αλμυρή θάλασσα! Και ξαναπίστεψαν και ξαναψήφισαν τους ίδιους και εναλλασόμενους «τραγουδιστές», με ιδιαίτερη χαρά τους γενικά και από όλους, στο χαρμόσυνο και αγγελικό εκείνο άγγελμα του «*Τσοβόλα δώστα όλα*» και του άλλου και ως «*μήλου κάτω από την μηλιά*» πολύ ηχηρού ακόμη για «*τα λεφτά που υπάρχουν*», παρά το αντίθετο του «*μαζί τα φάγαμε*»!

Συνεχίστε να πιστεύετε στις κάθε είδους αρλούμπες στην χώρα της Αρλούμπας, ώστε πίσω από αυτές να κυλούν «ροές ποταμών» αμέτρητων χρυσοφόρων κουμπάρων και συγγενών,

δοτών και εκατόχειρων, όλων βέβαια του «μπουρμπουάρ» για τους ίδιους και τους «εξυπηρετούμενους» υπηρέτες εκείνης της ίδιας πάντα και πλημμυρίζουσας πλούτου... θάλασσας!

Στα «ρυάκια, ποταμάκια και ποταμούς» απομένουν πάντα τα «ψιλά», ενίοτε τα «κάγκελα» και σίγουρα η... λεμονοκουπά τους! Από την δίψα για την εξουσία και τον παρά, κανένας τους δεν σκέπτεται ότι αφού γίνει «κουβαλητής-ποτάμι», μετά θα γίνει και στημένη λεμονόκουπα, ίσως και... Άκης ή και Γιωργάκης!!

Και για να μη μείνει έστω και υποψία «σύμπτωσης και τυχαίου», ειδικά στους πολύ «συνειδητοποιημένους» και «βαθυστόχαστους προοδευτικούς», ξαναγυρίζουμε στην σχέση και συνάφεια του «ελεύθερου κράτους» της μακρινής Αρούμπα με την εδώ Αρλούμπα που επανεμφανίστηκε στην Αθήνα του έτους 1996 όχι τώρα για βραβείο τραγουδιού αλλά αρχαιοελληνικού τύπου τραγωδίας με πλαστά διαβατήρια της Αρούμπα! Ιδού ο σκοπός και ο λόγος όλων των «ποταμών τραγουδιών» δια «δημοκρατιών και κρατών», κρατούντων επί κρατούμενων!

Και επομένως: Όλοι εμείς ως χωνευτήρια της στημένης αρλούμπας και ρέοντα ποτάμια, «δίνουμε σε σένα όλα τα νερά μας, όλα μας τα πλούτη και εσύ μας τα ... αλμυρίζεις»!

Γιατί λοιπόν αχόρταγη και πλανεύτρα «θάλασσα» τιμάς και εξυψώνεις την όποια και κάθε Αρούμπα σου και την χώρα που σε φώτισε και σου άνοιξε τα γκαβά σου, την έκανες Αρλούμπα;

Μήπως τρέμεις και φοβάσαι τον «πνιγμένο», πρώτα από σένα, Δροσίνη που είπε και δίδαξε για την χώρα αυτή την Μεγάλη Αλήθεια, ότι δηλαδή:

«Πριν η σκλαβιά πλακώσει, την δόξαζε η παλληκαριά, την φώτιζε η γνώση»!;;;

Θεσσαλονίκη, Ιανουάριος 2013
Μελάς ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ